

NICOLĂESCU-PLOPȘOR, C.S.

Arheolog, etnograf, folclorist

N. 31 mart. 1900, Plopșor, Sălcuța, Dolj - m. 30 mai 1968, București.

A urmat Școala *Obedeanu* și Colegiul Național *Carol I* din Craiova; Facultatea de Litere și Filosofie din București, Secția de istorie (licența în 1924). Doctor în istorie (1932); specializare la Institutul de Antropologie din Paris (1934).

Membru corespondent al Academiei Române (21 mart. 1963).

Bibliotecar la Seminarul de geografie al Universității din București; profesor la Plenița; director la Filiala Craiova a Arhivelor Statului (1939-1946); director la Muzeul Olteniei (1946-1952); fondator și director la Centrul de Istorie, Filologie și Etnografie Craiova al Academiei Române (1966-1968); profesor universitar, șef de catedră la Universitatea din Craiova (1967).

Membru activ la diferite congrese internaționale, susținând comunicări științifice la Londra (1932), Varșovia (1933), Paris (1960), Leningrad (1963), Moscova (1964), Praga (1966). A fost membru al Societății Preistorice Franceze și al Institutului Internațional de Antropologie, precum și în Comitetul de Luptă pentru pace, Societatea de științe naturale și geografie, Societatea de filologie și folclor.

Are meritul de a fi studiat, printre primii, istoria paleoliticului din țara noastră și de a fi organizat, începând cu 1951, săpături amănunțite multidisciplinare, în complexele paleolitice din Carpații Meridionali.

A înființat și condus editura *Pământ și suflet oltenesc* și revistele: *Gând și slovă oltenească*, *Suflet oltenesc*, *Oltenia*. Culegeri, cercetări și documente.

A inițiat și sprijinit organizarea muzeelor din Osica, Corabia, Slatina. A militat pentru înființarea Mitropoliei Olteniei.

Opera: **Lucrări de arheologie** (peste 150); **Ceaur** (Craiova, 1928); **Paleoliticul în România** (teză, 1932); **Amintiri** (1934); **Tivisoc și Tivismoc**; zeci de povestiri cu iz folcloric.

